

HOW TO BE SAVED IN THE WORLD – ALL OUR ABILITIES ARE FROM GOD

Elder Theodore of Sanaksar

To be pleasing to God so that He will forgive us of our sins and mercifully establish us on the path of salvation, we need to pray to Him with a contrite heart, and be grateful to Him for every kindness extended toward us. We need to attend church services on feast days, listen to everything the Church commands of us and on other days to work our job without laziness and from this work to give alms to the poor and donations to God's Temple. We need to help each other in times of affliction. If someone was unfriendly toward us, forgive without anger. We need to endure good-naturedly without complaining but being thankful to God for all afflictions, temptations and difficulties that we encounter. Always have in mind the "fear" of God, so that you can free yourself from eternal torment. Constantly pray to God to make you worthy of the Heavenly Kingdom. All of this is pleasing to God!

To avoid evil works, it is necessary to not bring hurt to others, to not usurp what belongs to others or take anything through deceit, to not lie, to not quarrel among yourselves, to not become angry, to not allow yourself to remember evil, to not live a prodigal life, to not get inebriated, to not laugh unreasonably, to not express profanity or babble. We should not be occupied with cheap entertainment, or fortune telling or other dishonorable works, and in illness to not turn to sorcerers or resort to fortune tellers. This is all against God.

Tranquility is achieved when we don't think too highly of ourselves as before God, so also before people. Before God because in every moment we are sinners. If you did something good you have to know that it wasn't because of you that you achieved this, rather because God helped you. As the Apostle says in 2 Corinthians 3:5, "Not that we are sufficient of ourselves to think of anything as being from ourselves, but our sufficiency is from God."

For this reason do not even think of yourself as something great, but greatly recall the words of Prophet David (Ps. 22:7) which applies to you, "But I am a worm, and not a man; a reproach of man and despised by the people."

Before other people, consider yourself last and if you live in a brotherly community, select for yourself what is left after everyone else has selected; love the end place among them; bow before the brothers; select the most simple clothing, complete all hard work without complaining; and stand guard over your mouth so that you only speak what you have to in well-measured words with meekness and calmness. Tolerate rebuke and hate of others. Don't become angry just remember that you are truly the last among them and a servant to all. This constitutes perfect tranquility.

If you perform a virtuous act don't add anything to it because of demonic deceit. If you offer prayer do you also give alms without conceit or to please people? When you fast and pray be careful not to fall into vanity.

When practicing any virtues don't "toot your own horn," that is don't think that you are doing anything great and don't give yourself the credit rather it is because of God's help. If you do something good, know that you did not do it because of your strength, but because of God's. Without God you are not even capable to think of something good. For everything that is good is credited to God, and for yourself only what is evil.

"I shall judge ...rightly" says the Lord (Ps. 75:2). This means that inasmuch as someone thinks they did something good saying, "I did a great act and am just before God," the Lord will judge this; that is, our good works done with conceit or boasting before others. If we only give credit to ourselves for our good works and not to God, we will be judged for this.

КАКО СЕ СПАСАВИТИ У СВЕТУ - СВА НАША СПАСОБНОСТ ОД БОГА ЈЕ Старац Теодор Санакарски

Да би се благоугодио Богу, неопходно је молити Му срцем скрушеним да нам отпусти сагрешења наша, да милостиво устроји живот наш (на спасење) и благодарити Му за сваку милост према нама; на празнике Господње одлазити у цркву Божију, слушати све што заповеда света Црква, а у остале дане радити без лености, свако свој посао, и од свакога посла давати милостињу убогим и прилоге за храм Божији; један другоме у невољама помажите; ако је ко био у непријатељству према било ком човеку, нека све опрости без гнева; све невоље, искушења и сваку тескобу која науђе без наше кривице ваља трпети благодушно, не жалостећи се, него благодарећи Богу. Свагда имајте на памети страх Божији, како бисте се избавили од вечних мука; непрестано се Богу молити да вас удостоји да се у Царству Небеском настаните. Све је ово угодно Богу!

Да би се одступило од злих дела, потребно је не наносити увреде другоме, не присвајати оно што је туђе или не узимати било шта на превару, не лагати, немати распри међу собом, не гневити се, не одавати се злопамћењу, блудничењу, пијанчењу, неразумном смеху, сквернословљу и празнословљу; не бавит се глумом и јефтином забавом, не дотицати се гатања и других нечасни дела, у болестима се не обраћати врачарима и не прибегавати бајањима. Све је ово противно Богу.

Смирење се састоји у томе да о себи не мислимо ништа велико и узвишено – како пред Богом, тако и пред људима: пред Богом зато што си у сваком моменту грешник, па и ако си учинио нешто добро, мораш да знаш да то ниси постигао сам од себе, већ само уз помоћ Господњу, по речи Апостола: „Не да смо способни сами од себе што (добро) помислити, него је наша способност од Бога“ (2. Кор. 3,5).

Због тога нипошто не помишљај за себе било шта велико, већ се понајвећма опомињи речи пророчких што се на тебе односе: „Ја сам црв, а не човјек; подсмјех људима и руг народу“ пред Богом (Пс. 22,6).

Пред људима себе сматрај последњим од свију и, живиш ли у братству, изабирај за себе све последње: воли последње место међу њима, клањај се братији, бирај најједноставнију одећу и све тешке послове обављај без роптања, чувајући стражу крај усана својих: кажеш ли нешто што мораш, говори одмерено, кротко и са смирењем. Трпећи прекоревана и мрзовољу других људи, немој се гневити већ само помишљај да си уистину последњи од свију и да си свима слуга; ето у чему се састоји савршено смирење.

Чиниш ли какво врлинско дело, немој му дометати било шта од подмуклости вражије: узносиш ли молитву, раздајеш ли милостињу, нека то не буде праћено сујетом или човекоугађањем; када постиш и молиш се пази да не паднеш у високоумље.

Упражњавајући било коју врлину, немој трубити пред собом, односно немој помишљати да чиниш нешто велико, и немој то себи приписивати, већ помоћи Божијој; чиниш ли нешто добро, зна да то не постижеш властитом снагом, него ти Бог помаже; а ти сам без Бога ниси кадар чак ни помислити било шта добро. Зато све што је добро приписуј Богу, а себи само оно што је зло.

„Судићу право“, казује Господ (Пс. 75,2). То значи да, уколико човек учини нешто добро и помисли: „Велико сам дело учинио, праведан сам пред Богом“, тој праведности ће судити Господ, односно нашим дорим делима учињеним са таштином или преузношењем и хвалисањем пред људима. Ако самима себи приписујем добра дела, а не Богу, за то ћемо бити осуђени.